

han fuldstændig paa Lovens Grund; han staar der mere end de Herrer, der negte det. — Under Nr. 96 har man foreslaaet negtet en Bevilling, der er forlangt af Ministeren til Kængjøring i Kasernerne ved leiet Arbeidskraft. Det falder ind under den almindelige Bemærkning, som jeg før gjorde — og det Samme er Tilfældet med 97 —, at det forekommer mig, at det er Pligt for Rigsdagen saa meget som muligt at sørge for, at den Tid, hvori Soldaten er under Janen, bliver brugt udelukkende til Ting, der staa i Forbindelse med Uddannelsen, men derimod ikke i andre Diemed. — Under Nr. 106 er forlangt en Bevilling til civil Arbeidskraft ved Leirens Etablering og Afbrydning. Ogsaa dette Beløb er blevet foreslaaet negtet. Jeg har tilladt mig tidligere at udtale mig imod denne Negtelse, og jeg skal tillade mig at gjøre det igjen. Følgen af denne Negtelse falder nemlig udelukkende paa en enkelt Garnison, nemlig Garnisonen i Viborg, thi da Leirsamlingen paa et eneste Aar nær, saalænge vi have haft en Hærløv, har været afholdt ved Hald, bliver denne Garnison Arbeidsbataillon for hele Hæren. Dette forekommer mig saa meget mere urigtigt, som jeg af personlig Erfaring kan oplyse om, at i 1869 Rekrutbataillon, 8de Bataillon, i August Maaned ikke var i Stand til at foretage nogensomhelst samlet Øvelse og heller ikke nogen Kompagniøvelse af Betydning, fordi Mandstabet maatte hver Dag marchere til Leiren og blev brugt til Arbeidsmandsfab. Den Bataillon, der har det Gæld eller Uheld at bo ved Siden af Leiren, er altsaa udsat for, at netop den Tid, hvor den med størst Frugt kan foretage Øvelser i Terrainet, skal gaa tabt for den, og det forekommer mig at være usørvarligt. (Afbrydelse af Drdsføreren.) Jeg har ikke den Gæde at høre den ærede Drdsførers Afbrydelse, ellers skulde jeg gerne have taget den med. — Under Nr. 95 er der forlangt en høiere Leie af Samlings- og Undervisningslokaler samt Munderings- og Vaabenkamre. Husker jeg ikke feil, saa er Forlaget motiveret ved, at der er fordret forøget Leie i forskellige Garnisonsbyer. Jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at negte Krigsministeren denne Bevilling, thi jeg tror, at det ligger i Alles Interesse at sørge for, at disse Lokaler ere af en saadan Bestaaffenhed, at de i Birkeligheden kunne bruges i det Diemed, hvortil de skulle benyttes, og skal man have ordentlige Lokaler, maa man selvfølgelig ogsaa betale den

nødvendige Leie. Det er ganske vist, at Forholdene efterhaanden have ordnet sig de fleste Steder saaledes, at man har faaet nogenlunde gode Samlings- og Undervisningslokaler; men hvor man ikke har faaet fuldstændige Kaserner eller Kasernbygninger etablerede, der er Meget tilbage at ønske, og jeg tror ikke, at det er rigtigt, at man ved at negte Bevillingerne her sætter Krigsministeren ud af Stand til at faae, hvad der i saa Henseende maa siges at være nødvendigt. Der er en Del af Kjøbenhavn, som just ikke kan siges at blive behandlet med nogen overordentlig Grad af Bevillie af Udvalget, og det er Citabellet. Alt, hvad der forlanges til Citabellet, bliver Aar for Aar negtet. Der negtes, at Citabellet maa blive belyst med Gas. Jeg tilstaar, at jeg havde troet i Betænkningen at finde Noget om, at Udvalget havde tænkt, at man der vilde gjøre Forsøg med elektrisk Belysning. Et Sted skal det jo gøres, og det sker vel bedst der, hvor der intet Øjs er. Men det bliver ikke desto mindre negtet, og det uagtet hele Citabellet ikke er at betragte som Andet end en Kaserne. Undervisningslokalerne ere meget slet belyste, og for Besøgende, som passere Citabellet om Aftenen, vil det være bekjendt, hvor mørkt der er, og det gjør et eiendommeligt Indtryk — jeg veed ikke, om den ærede Drdsfører selv har været der — fra Gasen i Bredgade at komme over til det Mark, som Citabellet frembyder. Der er endvidere foreslaaet negtet Bevillingen til Oprensning af Citabellets Fæstningsgrave. Saa vel den ærede Drdsfører som den høitærede Minister have omtalt dette Spørgsmaal, og derfor skal jeg ikke komme nærmere ind paa det, men indskrænke mig til den lille Bemærkning, at den væsentligste Del af de Alempen, hvorunder man der lider, er fremkommet ved den Omstændighed, at, da der i sin Tid blev forlangt Ombygningen af en Bro, som forener Porten paa Kjøbenhavns Siden med Kjøbenhavn, negtede man Broen og gif til en Dæmning, og denne Dæmning har bevirket, at der ikke er den Strømning i Vandet, som der før har været, Vandet er for en stor Del blevet stillestaende. Naar det fra mange Sider siges, at det bedste Middel til at undgaa Epidemier og Pest er at sørge for gode sanitære Foranstaltninger og en god Hygieine, og naar Kjøbenhavns Kommune i saa Henseende gjør, hvad den kan, er den vist ogsaa berettiget til at fordre af sin Nabo Staten, at Staten ogsaa opfylder de Forpligtelser, der i saa Henseende hvile paa